

andre, ikke handelskyndige, Dommere i Tilfælde af Konkurs, medens deslige Tvistigheder udenfor Konkurs henhøre under Handelsretten.

Kommissionens Mindretal har derfor, væsentlig i Overensstemmelse med Søs og Handelslovkommissionens Udtalelse, og tillige i Samklang med hvad der er ytret af Grosserer-societets-Komiteen, foreslaaet, at der i Slutningen af Affnittet om Konkurs, foran den sidste Paragraf skulde tilføies en ny Paragraf saalydende:

Ny § 147.

„I Kjøbenhavn henlægges Behandlingen af Handelsfallitboer under Søs og Handelsretten, hvis Medlemsantal til den Ende forøges med 5 handelskyndige Medlemmer, hvorhos der i Retten ansættes en retskyndig Næstformand. Til Boernes Behandling dannes en særegen Skifterets-Afdeling, bestaaende af Rettens Formand og Næstformand samt 10 af Rettens øvrige, for et Tidsrum af 4 Aar ad Gangen af Retten selv udkaarne, Medlemmer. I hvert enkelt Bo udføres de Skifteretterne ifølge denne Lov paaliggende Forretninger af Formanden, eller Næstformanden, og to Medlemmer af Skifteretsafdelingen efter den af Retten selv nærmere vedtagne Ordning, hvorom Indberetning bliver at gjøre til Justitsministeren.

De skriftlige Udfærdigelser og Skriveriet i det Hele besørjes af Søs og Handelsrettens Justitskontor, paa hvilket der til Udførelse af de udgaaende Forretninger, under Forudsætning af en tilsvarende Besparelse under Hof- og Stadsretten, kan ansættes 2 Assistenten, hvorhos den for Retten lovbestedte Medhjælpsfum bliver at forhøie, saavidt fornødent, efter Bevilling paa Finantsloven.“

Audet Affnit.

Nogle Bestemmelser om Pant og Thinglæsning.

I nærværende Affnit omhandles nogle til den almindelige borgerlige Ret henhørende For-

skrifter, der udgjøre et naturligt Supplement til de i foregaaende Affnit om Konkurs givne Bestemmelser. Forfaabdt man ved disse har sat sig det Formaal, at virke til, at en insolvent Skyldners Eiendele i lige Grad kunne komme alle hans Kreditorer tilgode, saaledes at det gjøres umuligt for Skyldneren vilkaarligt at begunstige enkelte Fordringshavere paa de øvriges Beføstning, vil dette Formaal ikke tilfulde opnaas, medmindre der foretages enkelte Forandringer i den almindelige borgerlige Lovgivning. Navnlig maa der foregaa en betydelig Indskrænkning i den nu bestaaende Afgang til at stifte villiesbestemt Underpant i Løsøre og i Forbindelse hermed maa der træffes Bestemmelser, sigtende til at forhindre, at Udlag, der lades uforfulgt, benyttes istedetfor Underpant til at begunstige den Enkelte. De Bestemmelser, som i saa Henseende bringes i Forflag, findes i Forslagets §§ 148, 149 og 155. Ved Siden af disse Bestemmelser, som altsaa ere dem, det er mest nødvendigt at sætte i Forbindelse med Konkursloven, har man optaget nogle andre Forskrifter, der vel ikke saaledes umiddelbart staa i Forbindelse med Konkursmaterien, men som dog i høi Grad erkjendes for i sig gavnlige og tidsvarende. I § 154 foreslaas det at ophæve den særegne Uraadighedsvirkning, som ifølge D. L. 5—3—18 jfr. Pl. 18. Jan. 1788 kan knyttes til adskillige Retsforfølgninger, skjøndt disse ifølge deres Natur slet ikke ere rettede paa at søge Sikkerhed i Skyldnerens Gods, ligesom man i §§ 152 og 153 har foreslaaet nogle Forandringer i Lovgivningen om haandsaaet Pant, hvis Duffelighed neppe bestrides af Noget. Derimod har man ikke troet at burde røre ved det meget omtvistede Spørgsmaal, hvilken Retsvirkning der i et Konkursbo maa tillægges et uthinglaft Skjøde eller en Kjøbekontrakt, som maatte være thinglaft eller forbunden med Besiddelsestageselse af det Solgte. Med Hensyn til disse Punkter forbliver den hidtilgældende Ret i Kraft. Rigtigen forstaaet og anvendt vil den ikke let lede til nogen virkelig Ubillighed, medens en mere indgribende Principforandring i den ikke vil kunne foregaa, uden at man derved kommer ind paa